

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 873/05
13.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Љубомира Вучковића, Милене Инић-Дреџун, Горана Чавлине и Бате Цветковића, чланова већа и саветника Гордане Бурлић, записничара, у кривичном предмету против оптуженог **АА**, због кривичног дела неовлашћено набављање, држање и ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 2. у вези става 1. Закона о оружју и муницији, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, изјављеној против пресуде Округног суда у Врању К.65/04 од 17.01.2005. године, у седници већа одржаној 13.06.2005. године, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог **АА**, а пресуда Округног суда у Врању К.65/04 од 17.01.2005. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Округног суда у Врању К.65/04 од 17.01.2005. године, оптужени **АА** је оглашен кривим, за кривично дело неовлашћено набављање, држање и ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 2. у вези става 1. ЗОМ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 09.07.2004. године, па до правноснажности пресуде. Према оптуженом је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једне полуаутоматске пушке кинеске производње тип 56, калибра 7,62мм, серијског броја Ц3423-78 и 6 метака за ову пушку, као и један пиштољ марке "Збројевка", калибра 7.65мм, серијског броја 226704. Оптужени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 2.000,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда преиначи у смислу жалбених навода или да се укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.1019/05 од 30.05.2005. године, предложио је да се првостепена пресуда потврди, а жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 375. ЗКП, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог, размотрио списе предмета, испитао побијану пресуду, ценио наводе у жалби и предлог Републичког јавног тужиоца, па налази:

Жалба је неоснована.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени суд, у смислу члана 380. ЗКП, пази по службеној дужности, нити битне повреде на које се у жалби браниоца оптуженог указује.

Неосновано се жалбеним наводима браниоца оптуженог истиче да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, односно да је изрека пресуде противречна разлозима пресуде. О свим одлучним чињеницама дати су довољни, јасни и правилни разлози који непротиврече један другом, а ни садржини записника о изведеним доказима.

Неосновано се жалбеним наводима истиче да чињенично стање није потпуно и правилно утврђено, односно да је вештачењем утврђено да из пронађене пушке није пуцано и да је првостепени суд погрешно, што је прихватио паушалне тврдње саслушаних сведока, иначе радника ОУП-а у ББ.

Насупрот жалбеним наводима, Врховни суд налази да је чињенично стање довољно разјашњено и да је у побијаној пресуди првостепени суд дао оцену сваког појединачног доказа, затим у њиховој међусобној повезаности, па и уз оцену одбране оптуженог дао јасне и правилне разлоге због чега није прихватио одбрану оптуженог да је из пронађене пушке претходно пуцао извесни ВВ.

По оцени Врховног суда, правилно је првостепени суд оценио изведене доказе и утврдио да је оптужени у време, на начин и под околностима како је то описано у изреци првостепене пресуде неовлашћено држао полуаутоматску пушку, кинеске производње тип 56, калибра 7,62мм, фабричког броја Ц3423-76 и шест

метака за ову пушку калибра 7,62мм, сакривену у старој колској приколици на свом плацу, у близини нове куће у ББ и пиштољ марке "Збројевка" модел 50, калибра 7,65мм, фабричког броја 226704 који је неовлашћено држао на прозору приземља своје старе куће у ББ, умотон у крпе и сакривен у корпи за штисаљке, да је критичног дана у јутарњим сатима неовлашћено носио означену пушку из које је испалио неколико хитаца. Чињенично стање је утврђено на основу изведених доказа и то пре свега, на основу одбране оптуженог и налаза и мишљења СУП-а Београд, Одељења криминалистичке технике Ве-2570/04 од 05.07.2004. године и Ве-2606/04 од 06.07.2004. године. Вештачењем полуаутоматске пушке и пиштоља пронађених код оптуженог утврђено је да је ово оружје функционално исправно, да из пиштоља није пуцано од последњег чишћења, а због високог степена корозије није пронађена гареж и несагорели барут у цеви пушке из које је критичног дана по сопственом признању пуцано. Стога су, неосновани наводи браниоца оптуженог да се вештачењем категорички утврђује да из ове пушке није пуцано. Сам оптужени је признао да је дошло до пуцања из пушке, али да је то чинио извесни ВВ, а не он. Вештачењем парафинских рукавица скинутих са руку оптуженог утврђено је присуство барутних честица - нитрата на длану и надланици десне руке и на левој надланици, па је првостепени суд правилно закључио да је оптужени критичног дана носио полуаутоматску пушку из које је испалио више хитаца. Код овако утврђеног чињеничног стања, неосновано се жалбеним наводима истиче да је првостепени суд прихватио паушалне тврдње саслушаних сведока - радника ОУП-а Прешево.

Правно квалификујући утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд поступио када је нашао да се у радњама оптуженог АА, стичу законска обележја кривичног дела неовлашћено набављање, држање и ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 2. у вези става 1. ЗООМ, који је важио у време извршења овог кривичног дела, па је и квалификација у односу на овог оптуженог правилна.

Правилна је и одлука о казни, која је изречена оптуженом. Околности од значаја за одмеравање казне првостепени суд је правилно утврдио у смислу члана 41. ОКЗ и то од олакшавајућих околности његово коректно држање пред судом и признање извршења кривичног дела, а од отежавајућих околности његову ранију осуђиваност и то више пута.

Овако одмерена казна затвора у трајању од три године и по оцени Врховног суда, сразмерна је тежини извршеног кривичног дела, степену кривичне одговорности и друштвеној опасности оптуженог као извршиоца, тако да представља одговарајућу, али и нужну меру за остваривање сврхе кажњавања из члана 33. ОКЗ и постизања како опште, тако и специјалне превенције, па се жалбени наводи браниоца оптуженог показују неоснованим.

Из изложеног, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Гордана Бурлић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

ан